

זכויות ליום הדין ביוםאות דהילולא של 'חכמת חיים' יום ראשון כ"ד אלול תש"פ

מצטרפים ללימוד 'ההלכה היומית'

מלאכת אכל נפש
בתוב בטורה ללבב-tag הפסח (פרשタ בא פרק י"ב, פסוק ט"ז) "וביום הראשון מילאך קדש וביום השביעי מילאך לזרה לכם כל מלאכה לא עשה בהם אך אושר ואכל כל נפש הוא לבדו ועשה לך".
ומזה נלמד שפל מה שאריך בשבייל אכילת הנפש ביום טוב - מתר ביום טוב.

כל מלאכה שאסורה בשבת, אסורה גם ביום טוב. חוץ מ מלאכה הנקראת 'מלאכת אכל נפש' - שמפרה ביום טוב.

מה נחשב למלאת אכל נפש?

כל מלאכה שצוויכים לעשות בשבייל בשול המאכלים ליום טוב. לדגמא: הבערת אש.

חול"ל מקודשים הרחיבו את התחר והורו לנו שפל מלאכה שהתרו לעשות לצרכי אכילה ביום טוב,

מפר לשושטה אפל לצלבים אטומים, לוגמא: מפר לטלילך אש לצהר הא דרב השושה לכל נפש שכולם עושים אותו.

טוב להדריך מודעה כדי לחתם את הapter.

היום בהתורה ברורה

הhalachot
שנלמדו בשבוע
זה ב'דף היום
בהתורה

סימן תקיא:

הapter הוה רק בשמתקנים שני תנאים:

1. בעתית המלאכה היה יש צרך ליום טוב.

2. שיתה 'זכר השווה לכל נפש' - ذכר שפל אנשי העולם רגילים לעשות ולא רק חלק מהאנשימים.

נלמד את פרטיו הדינים בסעיפים הבאים:

על פי פה שלמן, פסק ה'שלחו ערוך' שופר לעשות מדרגה ביטר ביום טוב כדי להתחסם, שהרי אם קיינו צרכם זאות, מותקנת הלאה מלהשוות וחייבים ערך מפר גם להברור לצהר חמוץ. שהרי במלומי גמרא תפגשו את המשג הנזכר:

'מי' - שברלו שוחה. ההסבר הוא: מותקנת שהתרנו לאם לעשות ذכר אה, נתיר לו גם ذכר נסفة.

יש דעתו שפשתהר לא גודל אסור, ממשו שזה כבר לא שווה לכל נפש כי רק המפקדים רוצים להח

את הבית, אך נהגו להקל בזיה כי עקר מלאת הבהיר מתרת כי היא שווה לכל נפש - שרב אשי

סעיף ב': המוציא מים ביום טוב לצד ריחיצה

למזרני שמתהר להביר אש שלא לצורך אכילה בתנאי שהיא השווה לכל נפש, שכולם רגילים

ונושם זאת, מותקנת הלאה מלהשוות וחייבים ערך מפר מוצב רחיצת ידים, פנים ורגלים.

- מפר, כי גלמים לחתם מים כדי לשטוף פנים ונזירים.

אבל חמום מים כדי לריחץ את כל הגוף - אסור, ממשו שזה לא שווה לכל נפש כי רק חלק מהאנשימים.

היותר מפצעים, רגילים בזיה.

למזרני תלמיד ערך אנטקם אטוי שברוחו ערך מפר מוצב רחיצת כל הגוף ורחל'ן

טעב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב. פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

סעיף ד':
תנית בשמים
בבגדים או במים
כל' שיחיה בדם
ריח טוב

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בשמים ומפרורים על הגחלים כדי שיבערו הבשימים ועל גדי בזיה יתנו בזיה טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

אנשימים מפצעים, הרי היא אינה שווה לכל נפש, ועל כן פסק ה'שלחו ערוך' ש אסור לעשות כן ביום טוב.

ההלכה דומה בוספת הביא ה'שלחו ערוך' לגביה עשות 'מגמר' ביום טוב.

מה זה 'מגמר'? זו לוקטים בגיגים פני' שיננס בהם ריחת טוב, פיו שזברים אלו רגילים לעשות רק

טוב בפיה, או כדי לשטם בגיגים פני' שינ

מְרוֹן הַקָּדוֹשׁ הַחֲפִץ חַיִם'

בז'ום בהיר אחד, נמצא בעיר ספר תהילים ישן, שאוטו יתנו מתקנות מרוב צמינות... התגלה ספר הפתלים והגיע ליבו של החוץ טים. אבשרה ראה 'ה'חֲפִץ חַיִם' את תהילים, לקח אותו בזרע, נשך אותו בהרגשות, ובעיניו מלאות ומעות ספר לסתובים אותה: "זהו ספר הפתלים של אמר, אין לך מושג מה מושג שבסבה אמא של יום בספר תהילים זהה שישראל-מאיר התקטע יגיד ליהודי ישר וטוב...".

ואכן, ביכולות הדעתות ששפכה, זכתה והילד שלא נוד ותיה לה'חֲפִץ חַיִם'. ביר'א בשבט שנת תקצ"ט נולד חינוך קטן,שמו בישראאל נקרא 'ישראל-מאיר'. כבר בשעה קענו גראה קיה שליל'ל ישראל-מאיר יש נשמה מוחצת. ספרדים מפלאים מספינים על מימי חסך ובמים שעשה בבר בילדותו.

ח'יו של הילד ישראל מאיר לא היה קלים. כשהיה בן 14 התitem מאיבו. גובל עיריהם חלה בראשו ולא יכול היה להתרגע לפניו, הצער מאר ותשש שליא יוכל יותר להעמיק בלמוד התורה... הקב"ה ראה את צערו ונעמת נפשו שלא יוכל ללמד תורה - רחם עליו ושלח לו ריפויה שלמה.

בגיל שלושים התחיל לחקב את חברו הגדל, שיעיל שמול גראא: "חֲפִץ חַיִם".

בשנה בן שלושים וארבע בלבד, יצא לאור ספרו "חֲפִץ חַיִם".

ובשנת תרל"ו, בשלוש שנים אחר כד, הדרים גם את הספר "שמירת הלשון".

בשנת תרל"ג הוציא את ה'כקה' הראשון של 'משנה ברורה', ועמל על הוצאה כל ששת

הכרכים במקשה עשרים ושמונה שנים עד שנת תרס"ז.

בכ"ד באולן רצ"ד בבה המאור גדול, ה'חֲפִץ חַיִם' נפטר לאחר שנים בנים והנרג בנסיבות את

היהדות בעולם כלו ולחות במלחמות התקופה.

בם ה'חֲפִץ חַיִם' היה פעם ילו', האמ' קש' ש'יהוה גודל הדור ופוסק לכל הדורות הבאים אהורי? לא. הוא לא הש'ב, הוא דיה נושא נחש, והח'ב לוזל בחרחה עצמה: "לשונ' קרען לשונ' קרען וכיון!!! אחים, אם וודעים מ'ה קרי' בשיחוי גוזל'ן? הנהו לחתול בישות מישלים, לשוך ולעמלן.

היום אתם מתחילהם את צורך לדמות הגדולה שבכם.

אש בביית הכנסת באורלא'

הה זה יומ רגיל בבית הכנסת הגדול בעיר א/orלא' הרוסית. קולות תלמידים עולים מבינו הפסלים. הצעיר אריה, לרים ר' אריה לויין, ראש ישיבת בית אריה, יושב ולומד בבית הכנסת הגדול בעיר מולדתו, נתון כלו בעמק הסוגנא.

לפתע נפתחה קדמת, אל בית הכנסת נכנס ה'חֲפִץ חַיִם' במלא הרור.

כל העינים הורמו בהתרגשות. ה'חֲפִץ חַיִם'! אכלנו בבית הכנסת של העירה!

ה'חֲפִץ חַיִם' צעד פנימה, לפתע עצר והבט מטרד על עמד הchner, ליד לוח ה'שוותי ה' לנגי' פמיד' דליך נרוץ בלי שתהיה זוכחת שטאפריד בין קאש לבין ה'שוותי' הפתוב על גביו קל. אסור לעשות כן, כי מחר האש צוללים ח'ו' להפקיד השמות הקדושים הפתובים בקהל ללבוא לידי בינו, ה'חֲפִץ חַיִם' פֶּתֶב במקפרש במשנה ברורה, עיש' למחות על כה.

"מדוע אין זוכחת על לוח הקלאר?" פנה ה'חֲפִץ חַיִם' אל היהוד שעמך לדין. היהודי משך בבחפיו "זהה גאנט' בית הכנסת" האבע ביזו, "הא אינו רוזה לשים וכוכית". לשמע דברי היהודי, קפץ ה'חֲפִץ חַיִם' בנשוח נחש, והחל לזען בחרחה עצמה: "לשונ' קרען לשונ' קרען וכי' שאלאי מי לא שם את הקוכית? תלוא נק שאלאי מהוע אין זוכחת". ה'חֲפִץ חַיִם' הסתובב ונמלט מבית הכנסת במושב שבחוחים ממשה.

רבו אריה לו סוף לתלמידיו: "עד היום עמד מול עיני ה'כראה הנורא של ה'חֲפִץ חַיִם' הנטלת מבית הכנסת מושען, שrangle וצוקתו רווי בטוח כי גוזל ה'כיש' אותו. הפאה קיה קהה השפיע עלי יותר מכל ספרי חמוץ שלמדתי בתני. מאו גאנס בי חד שמל'ן לבר או לשונ' קרען."

**לשונ' קרען הוא אש! וויש לה'מאלט ולברת מדבור
ושמייעת לשונ' קרען כמו שגמלטימ' מישפה!**

הזגמלטימ' שלא תחז'!

קריאות הסוחרים מציפות כל פניה בעיר וולה' שבמחוז גורניה. כרכרה עמוסת בדים מתקרבת, הינה עוד סחורה מגיעה אל ה'כרי' הגדול. אונשים מגורוצאים, רוחשים סחורה, קמלאים שקיים, השעה מתחארת, והסוחרים אינם מתחiefs. לפתבונו מזו הצד נראתה שהסוחרים كانوا אינם מרגשים כלל בשמש הקופחת על ראשם, ברגלים

הכוּאֶבֶּות מִן הַרְּיָצָה מִדּוֹן לְדוֹבֵן לֹא מְנוּקָה, לֹא זָכָרִים הַם כִּי מַהְבֵּקָר לֹא אָכְלוּ דָּבָר.

כך צָבָר אֶחָד מַעֲנֵץ אֹתוֹתָם: לְרַכְשָׁן עוֹד סַחְוָרָה וְעוֹד סַחְוָרָה.

"בומסם---" הפטע הכבד צנחה על רגלו של סוחר מיעע, שעמד ושלם על סחורה. וראו זה פלאו הפטור המסכו, שrangle גאנט' כמעט ונינחזה מבלבד השופר, לא אמץ דבר. הוא שפער את רגלו לשונ' קרען מושטוט, קפץ על רגלו והמשיך בריצף קהה באלו קער לא קהה. לא כועס, לא רונגן, ממשיך ברגל.

פָּלָא? פָּאָן זָה פָּלָא.

באנו, בירדי האדור של זולה, אין זונע מינער להתיחס לדברים חסרי

חשיבות קמו רג'ל פאצט, שמש קופחט, רעב זאמא.

בָּאוּ אַרְוּ זָוּן.

היריד מתקים פעם אחת בשנה למשך ארבעה שבועות בלבד. בסיום ארבעת השבועות ייגר היריד, וכל סוחר גלאה עם הפטורה שרבב. שרכש, ומפעה ותפרקנס במשה לשנה בלה.

ה'חֲפִץ חַיִם', שהיה בעיר בתוקפת היריד, שמע את אחד הפעלים מטללו לבעל הבית: "קמי בקר יסכים היריד, ואיכל לבלט' קערת". ביל הבית בפועלו בתדרקה זונר ב'. "שונ' שכמוץ, הלאו שטשחה ה'כרי' זונע ממע' יוטר! נכוון, עבשו אוקה ענעה, אלה ברוחנים שנצבר ניכל לחיות לאחר מפן במנוחה, ולהנوت שונ' שט' מל'ן!"

ה'חֲפִץ חַיִם' ה'חֲפִץ חַיִם'!

ה'חֲפִץ חַיִם' ה'חֲפִץ חַיִם'!</